

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Négyzetlen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hivatal
illető előfizetés, hirdetés-
menny, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Választás a vármegyénél.

Tegnap választás volt a vármegye székházának ódon falai között.

Az elhunyt Horváth László gyámpénztárnok üresen hagyott helyének betöltéséről kellett gondoskodni.

A megyebizottsági tagok egyhangú szavazata olyan egyénre esett, a kit megbízhatósága, hivatali teendőinek vitelében való pontossága és ritka buzgalma teljesen méltóvá tesznek arra a bizalomra, melynek megnyilatkozása folytán a fontos állást elnyernie sikerült.

A választás személyi része tehát mindenképp szerencsésnek mondható s ehhez a magunk részéről öszintén gratulálunk.

A közpénzek s főképp az árvák vagyonának kezelése nemcsak tisztakezűséget, hozzáférhetlen szilárd jellemet és becsületességet követel már manapság, hanem kellő tájékozottságot, sok tudást és bő gyakorlati ismeretet arra, hogy miként kell számok, lajstromok, bevételi és kiadási tételek elkönyvelésének pedáns pontosságot és fárasztó munkát igénylő műveleteiben napról-napra lelkiismeretesen eljárni; mert másképp — ha bár tényleg egy fillér sem hiányzik is a pénztárból — oly óriási zavarok és rendetlenségek támadhatnak, melyek nemesak magát a pénzkezelésre választott tisztviselőt, hanem az ellenőrzéssel törvényszerint megbízott felettes hatóságokat is kinos helyzetbe hozhatják.

Az új gyámpénztárnok eddig tapasztalt *szakértelme* és hosszas hivataloskodása alatt szerzett gyakorlati tapasztalata is teljes garancia arra, hogy a kötelmeivel járó sokoldalú teendők ellátásában még formai hibákat sem fog soha elkövetni.

És éppen ebben áll a tegnapi választás *megnagytató* mozzanata és jelentősége a nagy közönségre és a vármegyei közügyeket intéző s

azokat ellenőrző és azokért tehát *felelős* összes hatóságokra nézve.

Van azonban ennek a választásnak még egy más kimagasló *elvi* jelentősége is. És ez az, hogy az üresen levő tisztí állásnak betöltése *előléptetés* útján történt.

A kik tudják, hogy a meglehetősen soványan fizetett vármegyei tisztviselők állása mai nap már egyáltalán nem sine cura és üres decorum, hanem becsületes és terhes munkával megszolgált mindennapi kenyérkereset, melyet az állások fokozata mellett csak az ambíció, hivatásteret és kötelességek egész sorozatának teljesítése nemesít meg, tesz előkelővé és emel méltósággá; aki tudja, hogy ezt a becsvágyat, munkakedvet az *igazi* érdem elismerése mennyire fokozza, az indokolatlan mellőztetés pedig mennyire lohasztja s az egész tisztikart mennyire deprimálhatja: — azok ebből a szempontból is méltó örömmel fogadhatják a tegnapi választás eredményét.

A vármegyei intézmény keretében nincs meg a *fokozatos* előléptetésnek ugyszólván *okvetlenül* bekövetkező előnye, mint az állami tisztviselőknél; a kirkól az 1893. IV. t. cz. annyiban mindenesetre kedvezően és megnyugtató módon gondoskodott, hogy ha „keresztül ugorhat“ is néha egyik a másik feje fölött, de legalább még az egyszer-másszor talán mellőzött és megelőzött tisztviselő is haladhat és halad is a saját rangosztálya létrafokán feljebb és feljebb mulhatatlanul.

A vármegyei tisztviselő eilenben akár ítéletnapig maradhat abban a szerény állásban, melyre egy bizonyos restauráció alkalmával a közbizalom megválasztotta. És még jó szerenese, ha egy másik restaurációkor végkép ki nem buktatják.

Mert tudnivaló, hogy a szavazatok aránya mennyi sokféle esélytől és „ügyeskedéstől“ függ.

— Iszonyuan el vagyok foglalva; alig jut időm kissé kihuzni a tagjaimat és az idegeimet.

— Annyira hálnak a betegek?

— No, azt nem mondhatnám . . .

— De néha csak akad egy-egy szabad délutánja?

— Ha éppen van, ki helyettesítsen a kórházban.

— Nem jön fel most hozzám egy csésze theára?

— Éppen az öltözékben?

— Én magát hívom, és nem törődöm a ruhájával.

Kissé elbeszélgethetünk, aztán tölem tovább bieziklizhetik akár Czinkotára!

— Nagyon köszönöm, de ma mégsem lehet. Itt az utczán, este nem is látszik, hogy milyen nem szalónképes ez a toilette. Inkább egy más alkalommal!

— No jól van. Kegyes leszek, és halasztást adok magának. Tehát mához egy hétre délután elvárom. Eljön?

— Jól van, el fogok jönni!

— No hiszen lehet magával okosan is beszélni. Hanem, nem akarom tovább tartóztatni, látom, hogy szeretne felülni a gépjére. Csak menjen egészen nyugodtan, nem vesszük rossz néven. Mutassa, hadd látom, hogy száll fel? Hátrulról, vagy oldalról? A jövő tavasszal talán én is rászánom magamat a kerékpározásra. Szép sport lehet. Bettyna roppant ajánlja.

— Azt nem lehet irányadónak venni — jegyzé meg Gida — Somváryék elfogultak a biezikli iránt. Emlékek fűzik hozzá.

— Az pedig hiba — mondá Szentjoóbyné Balázshoz fordulva, jóllehet nyomatékos hangon mondott szavai egyenesen Károlyt illették, — hogy az ember olyan könnyen befolyásolható és mindég elfogultan itél. — No Isten vele Letkay! Tehát, ha előbb nem látnok egymást, mához egy hétre!

— Kár volt meg nem mondani neki, hogy nyilván

Ha már most ilyen viszonyok között egy tisztí állás a vármegyénél megüresedik s erre egy olyan férfi pályázik, aki azelőtt ugyanabban a közigazgatási szakmában a közvetlen alárendelt alsóbbfokú állást töltötte be egy évtizeden át kifogástalanul, tehát gyakorlatilag is kellő jártasságot szerzett az azzal járó teendők vitelére, és ez a férfi annyira szerény és visszahuzódó, vagy annyira bizik szerzett érdemeinek önként elismerésre méltó voltában, hogy a „saját érdekében“ a pályázati kérvény benyújtásán kívül ugyszólván egy lépést sem tett egyebet: és ezt a férfit a vármegye közönségének bizalma mégis az elődjének magasabb állásába emeli, mikor *törvény szerint* teljes formális joggal mellőzhetne volna is: akkor ez a sokat és sokszor igaztalanul gáncsolt vármegye valóban díesrétre méltó megnyilatkozással szerzett érvényt a közvélemény ama kívánságának, hogy „győzzön a jobb“ és hogy az érdemet elismerés illeti.

Igy is kell annak lenni a vármegyei autonómikus szervezetben is! A tisztviselő hosszú szolgálatának jutalma ne legyen csak pusztán „egy érdempénz és — rongyos öltözet“, mint az obsitos katonáé, hanem nyerje meg képességének, rátermettségének, kipróbált hűségének és munkásságának elismerését a kinálkozó fokozatos előléptetésben is.

Két esetet képzelünk csak, mikor a *mellőzés* megbocsátható és tán föltétlenül szükséges is.

Egyik, mikor az állással az ugynevezett „*repräsentacionális*“ kötelességek függnek össze. No erre — bár lehet a bíróban a legjobb hivatalnok, — nem mindenki képes. Erre születni kell, hajlammal kel! birni és olyan jártassággal a *nyilvánosság* előtt való szereplésben, hogy a hivatal méltósága csorbát ne szenvedjen. Ily természetű állások betöltésénél tehát mindig megbocsátható, ha két jelölt közül az nyeri is el a

ott lesz akkor Nagyságos Asszonyomnál Seemann Ilona is — szölt Balázs, Károly távozása után.

Sőt ellenkezőleg. Akarattal hallgattam el. Maga se tud elfogulatlanul és számitással okoskodni. Azt hiszi, akkor megígérte volna, hogy eljön? Dehogy! Azt mondta volna: „Ha csak lehet: majd igyekszem úgy rendezni a dolgaimat; majd meglátom . . . stb“; de mikor arra került volna a sor, hogy eljőjön, irt volna pár sort, hogy el van foglalva, nincs helyettes a kórházban. Különben is ugy adja, mintha minden beteg meghalna nála nélkül! No nincs igazam?

Szentjoóby Fedorné olyan titkos izgatottsággal várta a látogatásra kitűzött napot, mintha saját magáról lenne szó; közben pedig sürrien értekezett Balázsszal, az ő — mint nevezte — „valóságos belső titkos tanácsos“ ával. Az ilyen értekezletet azonban mindég zárt ajtók mögött történtek, és így a beszélgetés legesekélyebb részlete sem került a nyilvánosság elé. — Sőt Ilonka és Károly arról sem tudtak, hogy az özvegy mindkettőjüket meginvitálta, nemhogy arról lett volna sejtelmök, hogy „valami“ ellenök készül.

— Midőn végre elérkezett a várva-várt kedd, a „titkos tanácsos ur“ négy óra tájban megjelent az Andrassy-úti nyaralóban. Kellemes, langyos idő volt; kiültek az erkélyre és várták a vendégeket.

Kévéssel 5 után Letkay meg is jött Kissé közönyös hangulatban volt, pedig azelőtt soha ki nem fogyott a szellemes élezekekből.

Nemsokára aztán betoppant Ilonka is, kit Feri bátyja kísért el. A főhadnagy azonban nem maradt sokkal. Kimentette magát, hogy már előbb összebeszél; ugyanis egy jó barátjának Petrovicsé Vladimirnek holnap jár le a szabadsága, a szegény fiúnak tehát a ma esti

T Á R C Z A.**A „Rózsaláncz-rendjel“ története.**

Irta: HARMATZY LORÁNT. (Folytatás)

— Igen, gondolkozom valami fölött. — Nincs ellene kifogása, ha lemennék kissé sétálni az allée-ba? Kellemes hűvös, őszi este van. Hátha találkozunk Letkayval?

— Mindég kész örömmel fogadom el a Nagyságos Asszony tervét.

— Akkor hát húzza fel az überzieher-ét mert reménylem, nem jött felső kabát nélkül.

— Oh! Én kész vagyok egy másodperez alatt.

— Hát menjünk.

Alig, hogy leértek az utczára — ilyen szerenéséje van Balázs Gidának mindenben — akkor kerekedett el éppen a ház előtt Letkay.

— Menjünk a más oldalra — szölt az özvegy — azon az oldalon kell neki visszajönnie, ha egyáltalán visszafordul.

Ugy is tettek. Szentjoóbyné lakása nincs tulságosan messze az Andrassy-út végétől, s így rövid idő múlva látták szembe jönni a doktort, a mint egész odaadó élvezettel taposta a gép vékony aczélemez pedálját.

A mint közelükbe ért, Balázs reaktáltott:

— Adj! Isten, doktorkám! Stopp!

Letkay közönbös hangulatban állította meg bieziklijét, és leszállt róla.

— Lásna, maga elbizhatja magát, ha megmondom, hogy mi most magára vadásztunk — mondá Szentjoóbyné.

— Valóban, ez megtisztelő reám nézve . . .

— Ugyan hagyja el! Mondja inkább, mi baja van, hogy nem mutatja magát nálam?

Gömör megye legnagyobb cipőraktára.

Van szerenésém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy az őszi idényre az összes udjondságok megérkeztek és folyton dus raktárt tartok u. m. **kalapok, női-, férfi- és gyermek-czipők, valódi angol kesztyük, nyakkendők, illatszerek, francia batiszt, vászon és seiyem-zsebkendők, esőernyő, vadász- és sport-czikkok, fehérneműek, gallér- és kézelők, valamint valódi és sistem prof. Dr. Jäger-féle női-, férfi- és gyermek alsóruhák és harisnyákból.** — A n. é. közönség szives pártfogását kérve kiváló tisztelettel **MANDEL I. LIPÓT,** női-, férfi- és gyermek-czipők és uri divat-áruháza.

A Marburgi cipő-gyárak egyedüli főraktára.

pálmát, aki tán kevesebb szolgálati évvel díszeszk, de az állás fontosságának megfelelő külső előnyök és szellemi tartalom minden kellékeivel inkább rendelkezik, mint ellenjelöltje.

Már ezt, hiába, el kell ismerni. Ennek meg van a maga jogosultsága.

A másik eset a mellőzésre az lehet, s ilyen esetben kívánatos és szükséges is, ha a pályázó s bár több szolgálati évvel bíró tisztviselő eddigi állásának vitelében hanyagságot tanúsított vagy annak ellátására többé-kévesebb képtelennek mutatkozott.

Egyéb esetekben legyen lehetőleg minden alkalommal a fokozatos előléptetés elve megtartva, mint volt a tegnapi választásnál!

Ez a jó tisztviselőnek legtermészetesebb jutalma és érdemeinek legfőbb elismerése.

Megyei közgyűlés.

Folyó hó 26-án a megyebizottsági tagok a rendes őszi közgyűlésre gyűltek össze szép számban.

A közgyűlésen elnöklő *Hámos László* főispán, a megyebizottsági tagok élénk éljenzéssel fogadták. A főispán a közgyűlést megnyitván, bejelenti, hogy az elhunyt királyné temetésén Bécsben a vármegye küldöttségileg vett részt. III. Béla király hamvainak elhelyezésénél a megyét főispán vezetés alatt *Kubinyi Géza*, *Szentiványi Árpád* és *Kubinyi Andor* orsz. képvis. képviselték. *Lukács Géza* főjegyző felolvassa az alispán évrövid jelentését, — amelyet térszűke miatt csak a jövő számban közölhetünk.

Az alispáni jelentés azon passzusa, a melyben az Osgyánban pusztító takonykór kiirtására vonatkozó intézkedésekről van szó, élénk vitát keltett.

Parkas Ábrahám felszólal a kór alapos kiirtása tárgyában.

Bornemisza László alispán kijelenti, miszerint minden védő intézkedést megtesz, azonban kell, hogy az alapos kiirtás tekintetében adjanak szabad kezét az alispánnak.

Szentiványi Árpád szívesen megadja a szabad kezét, de nem engedheti, hogy ez a vármegye anyagi erejének megcsorbitásával járjon.

Kubinyi Géza felhívja a vármegye figyelmét arra, hogy a szesz-, sör- és cukoradó behajtása 1899. január hó elsejétől új rendszerre lesz fektetve és csak a husz- és borfogyasztási adó maradt meg községi behajtás tárgya ként. A községeknek első sorban van joga, hogy a husz- és borfogyasztási adót megállapítsák, azonban a községek nagyrészt nem tudják, sőt sok esetben roszhiszeműleg járnak el és egyeseket tolnak előtérbe. Kéri, hogy a főszolgabírák utasítsanak, miszerint a községeket világossítsák fel arról, hogy a husz- és borfogyasztási adók megváltására és az abból származó beszédesi jutalék élvezetére első sorban ők vannak jogosítva.

A közgyűlés kimondja, hogy ily értelemben lesznek a főszolgabírák megkeresve.

Szentiványi Árpád felhívja a közgyűlés figyelmét, hogy a gazdasági egyesület sok nehézséggel küzd, bár ez idő szerint sok előnyt nyújt a gazdaközönségnek, sőt esikölegelőt vett, a melyről a csikók a legjobb állapotban kerülnek ki. Indítványozza, hogy kerestessenek meg a főszolgabírák, hogy azok vonják be a községeket tagokul.

Gróf Serényi Béla kijelenti, miszerint az egyesület ügyeit 3 éve viszi, bár a vármegye részéről nem nyert semmi anyagi támogatást és ennek dacára újjászervezte az együletet, sőt ingatlant is szerzett, de ha a községek hozzájárulása biztosítva nem lesz, akkor az egyesület a jövő évben nem fog egzisztálni tudni.

Kubinyi Géza azt hiszi, hogy a községeket kötelezni a belépésre nem lehet, hanem a főszolgabírák által kell odahatni, hogy a községek lépjenek be az egyesület-

be, hisz az egyesület sok előnyt nyújt és ez indokolta teszi, hogy a községek belépjenek.

Draskóczy László bejelenti, miszerint a főszolgabírák eddig közreműködtek arra, hogy a községek belépjenek a gazdasági együletbe, azok, a melyek bajlanak a szesz, sör, és cukor, de eredményt csak attól vár, ha a községek reáparancsolnak a belépésre, és az jöjjön a megyebizottsági közgyűléstől.

Hámos László határozatképen kimondja, miszerint a községek a főszolgabírák útján a belépésre felszólítandók. A választásokra került ezután a sor.

Megyei árvászeki pénztárnoknak megválasztott *Istók József* könyvelő, ennek helyére pedig kinevezetett *Ragályi István* devényi földbirtokos, ki azonban a törvényes kvalifikációval bír.

A jövendő várnagy a számvevőségi hivatalba egyuttal írónak beosztatik.

Beterjesztett a Tompa szobor bizottságának jelentése, hogy 220 frt 28 kr. hiány mutatkozik, a mely még a 12.000 frt szükségletből fedezendő. A szobor elhelyezését a szobor-bizottság a vármegyeház felépítésének kérdéséről teszi függővé, egyuttal kéri, miszerint a szobor most folyamlatba levő patinázására 500 frot kiutalványozzon, mire a közgyűlés atasítja az alispánt, miszerint a szobor elhelyezéséről gondoskodják.

Bornemisza László bejelenti, miszerint a szobor felállításának semmi akadály nem, és a közönség egy érdeklődő része türelmetlenül várja a felállítást; annak eszközölése nehézségekbe ütközik, mert nem lehet meghatározni, hogy a szobor hevé helyező, mert az új megyei székház arányai nem ösmertek és így nem határozható meg, hogy a Huszar-tér melyik pontjára állítassák a szobor. Kéri tehát, amennyiben a kir. törvényszék előtti tér és nem az építendő megyeháza előtti pont jelöltetnek ki a szobor felállítására, akkor semmi akadály nem lenne a felállítás iránt. Kér tehát intézkedést ez irányban; a felhatalmazás megadatik.

A vereskö breznóbányai vicinális vasut törzsrészvényeire 15000 frt szavaztatott meg.

A bratkoviczei huszárok ügye.

E czímmel a „Reggeli Újság“ okt. 25 iki számában olvassuk a következőket:

A múlt napokban a bécsi katonai kórházban egy *Györgyei Illés* nevű közhuszár halt meg, egyike a bratkoviczei rémes eset hőseinek. Utolsó órájában egy barátjának elmondta az eset hű történetét, a melyt most annál érdekesebbnek tartunk közzélni, minthogy a szerencsétlen többi elítéltek érdekében Gömörmege közönsége a közel jövőben akar kérvényezni a királynál.

1894/5. év telén a 6. számú württembergi huszárok — mindmennyi borsod- és gömörmegei magyar fiu — Galicziában állomásoztak. Az ezredparancsnokság Rzeszowban volt, bár *Molliard Viktor* ezredessel az élén. Minthogy a kis városban nem fértek el, a távolabb fekvő községekben is voltak különítmények elhelyezve, köztük a legtávolabb fekvő, 16 legényből álló Bratkoviczeben, *Diószegi* őrmester parancsnoksága alatt.

Az őrmester már azelőtt is híres volt kegyetlenségéről és éppen e miatt nem sokkal azelőtt helyezték át a 16 os számú huszárezredtől a 6-osokhoz. (Eppen ezért érthető, hogy mégis szaktáparancsnokságot bíztak reá.) Utótte, verte a legénységet, igen sokszor minden ok nélkül s azonkívül a fagyos téli időben majd mindeniket naponta kikötötte. Egyiket reggel, másikat délután. Alig, hogy néhány hétig voltak az állomáson, a huszárok elhatározták, hogy panaszt tesznek az ezredesnél. Ki is szemeltek már két huszárt, a kik majd titokban ellovagolnak Rzeszowba, csak azt várták, hogy az idő kissé megenyhüljön. A esikorgó hideg és a nagy hó miatt nem jött az ellenőrző tiszt sem.

Január 21 én történt, hogy az istállóban *Diószegi Boros* káplár valami esekélyiségért a nyereszoritó felső hevederrel arcul vágta úgy, hogy ez meg is siketült az

Aztán összenéztek Balázsszal; ez egy hosszút huncyorított, mire az özvegy, mintha eddig még semmit se vett volna észre, így szólt, Ilonkához és Károlyhoz fordula:

— De miért nem szólnak már maguk is? Oly hallgatagok mind a ketten. Csak nem aprehendálnak talán egymásra?

Károly gyors pillantást vetett a leányra, ez viszont az ifjura tekintett. Szemeik találkoztak. Belepirult mind a kettő.

— Hogy mi haragudnánk? Ah! nem! Legalább is a magam részéről — szóló Károly zavartan.

— Hogy én aprehendálnék? Dehogy... — szóló Ilonka is a legelfogultabb hangon.

Pálma asszony — a mint látszott, — igen megkönnyebbült ezen kijelentések hallatára.

— Azért! Mert az én is volna helyes. Hanem azért, mintha a szemeik másként beszélnének, mint az ajkaik. Nem hiszek, a míg meg nem győződöm; nyujtsanak egymásnak kezét, ebből majd meglátom...

— De Pálma...

— De Nagyságos Asszony... — szóló Ilonka és Károly majdnem ugyanazon pillanatban.

— Különös! Mi van ebben? Hiszen maguk azt mondták, hogy nem aprehendálnak egymásra.

Pár percnyi esendő következett.

Majd Károly felállt, s Ilonkához lépve, kezét nyujtá neki, miközben így szólt:

— Ha ez Nagyságos Asszonyt meggyőzi és megnyugtatója...

Ilonka némán és gyengéden helyezte jobbát a Károlyéba, azonban csak alig értették össze a kezeiket. Az özvegy ezt is rögtön észrevette, mert így szólt:

— Ugy fognak kezét, mintha attól félnének, hogy összetörnek az ujjai. Hiszen még csak meg se szoritották! Ide nézzenek! — folytatá Gidának nyujtva a kezét — ezt nevezem én kézfogásnak!

Balázs nem habozott jól megmarkolta Pálma asszony kis kezét, kissé férfiasan megrázta, aztán ajkaihoz emelte.

— Lássák, ez kézfogás! — szóló Szentjóbyné. — A mi a kézesókot illeti, az elmaradhatott volna. Az maguknak nem szabad. Gidának előjogai vannak erre. No lám — tette hozzá, mintha most jutna az eszébe valami —

ütéstől. A káplár nagy fájdalmában odaszólt a kegyetlen őrmesternek:

— Őrmester ur, nem érdelem én ezt.

Diószegi dühtől remegő kiáltását hallották erre a kűnt gyakorlatozó huszárok, akik beszaladtak, hogy mi történt. Ebben a pillanatban Diószegi másodszer sujtott a hevederrel Boros felé. A kápláron erőt vett az elkésredés. Kardja rajta volt s látva, hogy társai jönnek, ki-riantotta kardját s az őrmester felé sujtott, de nem talált. Diószegi a jászol alá menekült.

— Rajta fiuk — kiáltotta a káplár, s a lovak közé menve, igyekezett hozzá férközni Diószegihez, a ki kegyelemért esdekelt. Boros azonban kardlapjával teljes erőből a vállá közé húzotta. A második csapat Györgyei mérte reá. Ez a csapás volt a halálos, mert majdnem ketté hasította az őrmester koponyáját. A kiömlő vér láttára a többiek is oda rohantak a jászolhoz s ugyszólván egy pillanat alatt 12 kard ütött sebet az őrmesteren. Aztán fekevesztett dühökben kihúzták az őrmestert, a ki 2 percz alatt halott ember volt. Az esetnek híre terjedt a községben s onnan az előljárási stafétát küldött a legközelebbi különítményhez. Másnap már kűnn volt a tiszt és a tettesek mindannyian azonnal vizsgálati fog-ságba kerültek.

Ez volt röviden a haldokló vallomása. A többi már ismeretes. A esch és morva származású hadbírák *Boros* káplár, *Csató Zoltán*, *Györgyei Illés* és *Geesárszky* Istvánt halálra ítélték, míg *Divianeczky* káplárt és 7 más közhuszárt 18—20 évi sánczfogságra. A király, midőn *Vattay László*, rimaszécsi református lelkész a 12 elítélt huszár szülei nevében *Szász* Károly református püspök útján kegyelemért folyamodott, a kérvényt elutasította. De a halálra ítélt huszároknak, midőn magának *Diószegi* nek a családja folyamodott a gyilkos huszárok érdekében, megkegyelmezett, a mennyiben 4 huszárt 20 évi várfogságra, a többi ugyanannyira ítélt huszárnak büntetését 18 évi várfogságra változtatta át.

Az elítéltek immár esaknem 4 év óta vannak a sulyos börtönben. Négyen Aradon, négyen Komáromban, ugyanannyian az alsó-ausztriai mühlisdorfi katonai fegyházban. Györgyeit sulyos lábbaja miatt vitték a bécsi katonai kórházba, aki halálos ágyán borzadva beszélte el, hogy társai a szenvedéstől mindannyian megtört, *ősz emberek*. Szárazza aztak össze és minthogy a bajusz, szakáll le van borotválva, ugyan egyikőjükre sem lehet ráismerni a délezeg gömőri gyerekekre.

Talán még lehet rajtuk segíteni. Mikor legutóbb a gömörmegei gazdák társasága kirándulást tett Mező-hegyesre, a nagyobbra jómódu földművesekből álló 37 tagú társaság elment Aradra s ott a várbeli tárparancsnoktól engedelmet kértek, hogy *Divianeczky* káplárt egy pillanatra láthassák. Ennek az apja a gömörmegei Feled községben tekintélyes építész. A rövid ideig tartó viszontlátás megható volt. A most 26 éves fiatal ember 40 évesnek nézett ki és alig ismertek reá. Csak annyit tudott mondani:

— Nem élek én már sokáig.
Érdekes, hogy az Aradon elzárt 4 huszár ott van elhelyezve, a hol egykor a 13 aradi vértanunak börtöne volt.

A gömörmegei küldöttség tagjai nehéz szívetl távoztak és alig léptek ki az aradi vár történeti nevezetességű börtönéből, fogadást tettek, hogy a vármegye közbenjárásával a 12 huszár szülei és hozzátartozói kihallgatásra jelentkeznek a királynál, hogy az ötven éves eszásári jubileum alkalmából kegyelmezzen meg a 12 huszárnak, a kik önhibájukon kívül estek a gyilkos életű fogságba.

Mint értesülünk, az elzárt huszárok szülei *Boros* káplár 89 éves nagyapja vezetése mellett akarnak jelentkezni kihallgatásra, a melynek bejelentésére *Fáy* István országgyűlési képviselőjüket fogják felkérni.

Erdemes, mert emberbaráti ügy, hogy felkarolják. Ez a király eszásári jubileumának olyan pontja volna, a melynek minden magyar ember örülne.

tudom már, mi a maguk baja! Hiszen maguk szegények, éhesek! Mindjárt hozatok theát és sandwich-eket! — s e szavakkal felkelt, és eltűnt a más szobába vezető ajtó szőnyegfüggőnye mögött.

— Nagyságos Asszony! Kérem! — kiáltott Balázs felugorva helyéről, mintha valamit akarna mondani Pálmanak — kérem csak egy pillanatra!

Szétvonta a függőnyt, s utána nézett Szentjóbynének. Mire Károly és Ilonka az ajtó felé pillantottak, Gida már eltűnt.

Ilonka legjobban szeretett volna az özvegy után sietni, de nem volt képes megmozdulni. Károly is leirhatatlan zavarban feszengett helyén.

Végre Letkay rekedt hangon így szólt:

— Köszönöm, hogy az Önnek nyujtott kezemet elfogadta

— Kételkedett benne?

— Öszintén szólva: igen.

— En meg azt nem hittem, hogy maga nyujt előbb!

Rövid szűnet állt be, csak két szív zakatolt az izgalomtól.

— Hát igazán nem haragszik reám? — kérdé a leány halkán — tudom, hogy van reá oka... de...

— Oh! tudom, én is hibáztam...

— Ne mondja ezt! Maga már csak akkor... mikor én... régóta rossz voltam magához...

Letkay hallgatva hajította le a fejét.

— Hanem lássa, maga volt az oka. Én tudtam, már régen, hogy maga engemet szeret; és mégis maga hagyta, hogy én akármit csináljak; csak a távolból tekintgetett felém bosszus pillantásokkal... a mikor... — folytatá akadozva... a mikor... udvaroltattam magamnak!

— De édes Istenem! Csak nem toppanhattam oda hivatlan vendégnek?

— Nem igaz! — vágott közbe a leány lesütött szemekkel. — Tudhatta volna, hogy nekem...

— Folytassa! — szóló Letkay esdeklő hangon.

— Pedig én akkor is, mindég csak magával szerettem volna lenni... — Lopva tekintett Károlyra.

Es ebben a pillanatban hallatszott a Gida hangja a szőnyegfüggöny mögött. Pár másodperc múlva be is lépett kezénél vezetve Szentjóbyné kis leányát *Clarisset*.

(Vége következik)

Agarász-verseny.

A lefolyt agarász-versenyről gróf Almásy Arthur tükártól a következő értesítést vettük:

A gömörmezei agarász-egylet folyó évi versenyét október hó 15, 16 és 17-ik napján tartotta meg. Első napon a dobriai korezmánál volt a találkozás s 10 órakor mintegy 15—18 lovas közreműködése mellett a dobócai fensikón a kölyökagár-verseny vette kezdetét — annak dacára, hogy az idő kissé hideg volt, sportkedvelő hűlgyeink is szép számmal jelentek meg a versenyterén s kocsikon kísérték a lovasokat. A kocsikon ott voltak: Hámos Zoltán, Kubinyi Géza, Draskóczy László, Máriássy László, Repeczy Andrián, Nagy Elemér, Szelezky Zoltán, Szeiffert Antal, Repeczy Berta, Kubinyi Róza, Fáy Malvin, Hegyessy Lala és Balog Anna — továbbá Hámos László főispán, Szelezky Dénes, Kubinyi Géza, Draskóczy László, Máriássy László, Gr. Almásy Arthur, Szeiffert Antal, Nagy Elemér, Balog Sámuel és Holló Arzen urak. A lovasok között voltak: Hámos Zoltán e. elnök, Hámos Aladár, Hamaliár Lajos, Szelezky Zoltán és Árpád, Bornemisza Elemér, Steinprinz Károly, Fáy Antal, Farkas Zoltán, Putnoky Mór, Hauvay József, Ragályi Kálmán, Szakall Zoltán, Repeczy Andor, Nagy Iván, Vajda István, Máriássy Gyula, Komoróczy István, Draskóczy Viktor urak és többen.

A kölyök-verseny következő eredménnyel folyt le:

Nevezések:

1. Gr. Almásy Arthur „Terno“
2. „Ambó“
3. Hámos Aladár „Forgó“
4. „Szoknya“
5. Hámos Zoltán „Szellő“
6. Farkas Zoltán „Hajnal“
7. Fáy Antal „Czicza“

I. Összevetés:

Szellő } Szellő	Czicza (visszam) } Forgó
Szoknya } Szellő	Forgó
Hajnal } Hajnal	Terno } Terno
Ambó } Hajnal	erővesztő }

II. Összevetés:

Hajnal } Hajnal	Szellő } Terno
Forgó } Hajnal	Terno }

III. Díjfutás:

Hajnal } Hajnal
Terno }

Ezek szerint az egylet által adott 200 korona értékű tisztelet-díjat Farkas Zoltán „Hajnal“ nevű agara, a II-ik díjat gr. Almásy Arthur „Terno“ nevű agara nyerte el. A kölyök agar-verseny befejezése után a társaság szétoszlott, hogy következő napon újult erővel folytassa az agarászatot.

Másnap azaz vasárnap az elegy-verseny vette kezdetét, de miután előtte való éjjel szakadt az eső, a talaj igen mély volt, úgy hogy a nyulkeresést gyepen és gyepek szelvények lehetett folytatni, itt nyulakban nem volt hiány miert is az egész napi verseny a gyepen folyt le, hol igen erős jó nyulak ugrottak s a lovaglás is kellemes volt.

Az elegy-versenyben következő agarak vettek részt:

Nevezések:

1. Szakall István „Szellő“
2. Farkas Zoltán „Hajnal“
3. Repeczy Andor „Urí“
4. „Szellő“
5. Hámos Zoltán „Krampusz“
6. gr. Almásy Arthur „Kedves“
7. „Ambó“
8. Hámos Aladár „Forgó“
9. „Szoknya“
10. Fáy Antal „Szellő“

I. Összevetés:

Krampusz } Krampusz	Forgó } Szellő
Szellő (Fáy) } Krampusz	Szellő (Repeczy) }
Kedves } Szoknya	Urí } Szellő
Szoknya } Szoknya	Szellő (Szakall) }

II. Összevetés:

Hajnal } Hajnal	Ambó } Ambó
Ambó } Hajnal	Ambó }

III. Összevetés:

Krampusz } Krampusz	Ambó } Ambó
Szellő (Szakall) } Krampusz	erővesztő }

IV. döntő futás:

Krampusz } Krampusz
Ambó }

Az elegy agar-verseny harmadik napon fenti eredménnyel befejeztetvén az egylet által adott 500 korona értékű tisztelet-díjat Hámos Zoltán „Krampusz“ nevű agara nyerte el, míg a II-ik díjat gr. Almásy Arthur „Ambó“ nevű agara vitte el gazdájának.

A versenyek befejeztével a társaság legnagyobb része a közel fekvő Rimaszombat városba hajtatott, hogy estére társas vacsorára ismét egybegyűljen. A társas vacsorán számosan vettek részt, melyet tánc követett. A táncmulatság lankadatlan jó kedv mellett reggeli 6 óráig tartott.

Hírek és vegyesek.

Ivánkovich János rozsnói püspök, ki legutóbb résztvett a királyi temetésén, — mint értesülünk — egészségének helyreállítása végett egy hét óta a Császárfürdőben tartózkodik. A püspök bérmentjén erősen megihült és c.ú. ischiaticus fájdalomra keres orvoslást a nevezett fürdőben. A főpásztor egészsége néhány nap múlva remélhetőleg annyira helyreáll, hogy visszatérhet székhelyére, hol a kurát folytatni fogja.

Főuri eljegyzés. Luznai és regliczei báró Luzenszky Henrik, vármegyénk egyik régi főuri családjának nagyreményű sarja folyó hó 25-én váltott jegyet Várgedén a ritka szépségű és bájú, kiváló szellemi kin-

esekkel ékeskedő Majoros Margit urhölgygyel, Bács-Bodrogvármegye régi ősnemes magyar családjának gyöngyével. — A Luzenszky-család vármegyénkben kiváló állásának erényeiről általánosan ismert; a Majoros-család azonban csak nem régebben származott ide a menyasszony sógorának Dr. Stojkovic Emil es. és kir. szolgálaton kívüli huszárfőhadnagy és közéletünknek most már egy tekintélyes tagjának birtokvétele által. — A menyasszony atyja, néhai Majoros József Bácska egyik legkitünőbb gazdája s nagybirtokosa volt, atyjának bátyja néhai Majoros István, Zenta város orsz. képviselője volt több eycluson keresztül; atyjának nővére: néhai Paresetis Felix, Ujvidék főispánjának özvegye; rokoni Bácska legelőkelőbb családai; a menyasszony édes anyjának nővére pedig báró Zsifkovic János, a horvát-szlavon-dalmát országos kormány bányhelyettesi osztály főnökének neje. — Örvendünk, hogy báró Luzenszky Henrik, ki fia a hazafias és kulturális ezélékért lelkesülő özv. báró Luzenszky Henriknek, a szabadságharcban önfeláldozó szerepet vitt hős bajnoknak; báró Luzenszky Henriknek, és unokaöccsese az oly kiváló hazafias politikai szerepet játszott fiúmei volt kormányzónak, néhai báró Luzenszky Károlynak, — nászában oly kiváló, hazafias magyar családból köt frigvet, a melyet az Isten minden áldásával kísérjen. — A két család a következő jelentéseket boesította ki: „Majoros Józsefné szül. Debelacsy Irén, néhai nagyságos Majoros József özvegye tudatja leányának, Majoros Margitnak méltóságos luznai és regliczei báró Luzenszky Henrikkel méltóságos luznai és regliczei báró Luzenszky Henrikné szül. Thavon Carolina és néhai méltóságos luznai és regliczei báró Luzenszky Henrik es. és k. kamarás, es. és kir. szolgálaton kívüli kapitány fiával történt eljegyzését. Várgede, 1898. október havában“ — „Luznai és regliczei báró Luzenszky Henrikné szül. Thavon Carolina, néhai méltóságos luznai és regliczei báró Luzenszky Henrik es. és k. kamarás, es. és kir. szolgálaton kívüli kapitány fiával történt eljegyzését. Várgede, 1898. október havában“

A bánrévei birtokot a f. hó 17-én utóajánlat következtében megtartott második árverésen Hámos László vármegyénk főispánja 229,025 frtért megvette.

Halálozás. Mintegy másfél év óta tartó betegség után végre megváltotta a halál a sok szenvedéstől f. hó 21-ikén Huszth Lajos városi árvászeki tanácsost. Hivataltalossá 12 év óta tisztességgel viselte, s csak nemrég nyert kedvező végleges megoldást az a fegyelmi ügy, melyet ellene egyik rosszakarója alaptalanul indított. — Mint koszorus dalárdánk széphanqu vezetőnora nagyban hozzájárult a dalárda szép sikereihez. Az élete 51-ik évében elhunyt családapát kiterjedt család: felesége s hat árvája siratja. Temetése f. hó 23-ikán nagy részvét mellett ment végbe. A babérain pihenő dalárda, — melynek az elhunyt egyik méltóságos tagja volt, — gyászba vont zászló alatt testületileg jelent meg a végtisztességben, s szép koszorút is helyezett a ravatalra. A városi előjáróság szintén testületileg vett részt a temetésen. Az ev. ref. egyházi énekkar megható éneke után *Czinke* István ev. ref. lelkész mindenkit mélyen megindító gyászbeszédet mondott. A család következő jelentést adta ki: „özv. Huszth Lajosné szül. Hajnal Gizella úgy a saját, mint gyermekei: Aladár, Mariska, Jenő, Gizella, Ferenc és Elemér nevében megtört szívvel tudatja a forrón szeretett férj és felejtethetetlen jó apa *Huszth Lajos* köz- és váltó-ügyvéd, Rimaszombat városi árvászeki tanácsosának élte 51-ik, boldog házassága 23-ik évében folyó október hó 21-én esti fél 9 órakor, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 23-án délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni — Áldott legyen emléke, zavartalan nyugalma! — Rimaszombat, 1898. október hó 22-én.“

Városi nyugdíjügy. A városi tisztviselők nyugdíjintézményének alapszabálytervezete — melyet a városi képviselőtestület jóváhagyott — a megyei közgyűlés elé került. Itt elfogadták az állandó választmány javaslatát s elvben hozzájárultak a nyugdíjintézmény létesítéséhez, a bemutatott tervezetet azonban néhány javítás és pótlás céljából a városhoz visszaküldték.

Ujjonczok esküje. A helybeli m. kir. áll. mentelephez bevonult ujjonczok a szokásos esküt nov. hó 1-én fogják letenni a szabadka-pusztai laktanya udvarán.

Elégtétel. E miskolci üzletvezetőség köztestület és közbeesülésben álló főnökét, a vármegyénkben is ismert *Görgy* Lászlót, kit nemrégiben alaptalan gyanúsítással illettek, lelkes ovációban rőszesítették Miskolcon, fényes elégtételt szerzett a méltatlan meghurcoltatásért a derék és minden tekintetben kiváló férfinak Miskolc városi társadalmának színe-java, a Kaszinó, Tisztviselők Köre stb. stb. Egy nagyszámú, s illusztris tagokból álló küldöttség élén dr. *Tarnay* Gyula alispán fejezte ki az üzletvezetőség iránt mindenfelé megnyilatkozó osztatlan becsület, rokonszenvet és tiszteletet, melynek biztosítását hivatalos eljárás kedvező befejezésével nyert elégtétel mellett bizonyára jóleső örömmel veszi tudomásul a jeles üzletvezetőség főnök.

A körorvosok fizetése. A lapunkban is szelöltetett ügy, melyben a megyei és az orsz. orvos-szövetség megkereste a vármegyét, hogy t. i. a körorvosok fizetését a megyei pénztár utalványozza, a vármegyei közgyűlés elé került, s abba a stadiumba jutott, hogy a közgyűlés bizottság elé utalta a tárgyat. A bizottság tagjai *Lukács* Géza főjegyző, *Abonyi* Pál t. főügyész, *Dr. Meskó* Miklós megyei főorvos és *Dr. Löcherer* Tamás kórházi igazgató, az orvosszövetség elnöke.

Málk Vilmos. Jobb sorsra érdemes élet nyert szomorú befejezést mult hó 26-án A helybeli adóhivatal nyugalmazott pénztárosa, Málk Vilmos hunyt el a mondott napon Budapesten. Halála mély részvétet kelt itteni ismerősei körében, mert azok, kik szívéhez közel állottak, egy igazán önfeláldozó, jó barátot vesztek el a megboldogultban, ki koránál fogva — mert még csak 55 éves volt — hosszúra nyúló zavartalan életet folytathatott volna, ha az emésztő kór, mely lelkét támadta meg, korai sirba nem dönti. — Életének főbb mozzanatai a következők: Született 1844-ben a zempléni megyei Bodrog-Szerdahelyen. Tanulói pályája után — melyet Miskolcon végzett — katona lett s a 3-ik (Frigyes Vilmos) huszár-

ezreddel részt vett a 66-iki hadjáratban. A katonaságból kilépve, állami szolgálatba jutott s előbb mint adóosztály, majd mint ellenőr s végül mint pénztáros szolgált Zsámbokban, Kézmárkon, Miskolcon, Baján, Ó Beesén s 1885-től 95-ig Rimaszombatan. Ezelőtt három évvel lépett nyugalomba s mint ilyen vállalta el Andrássy Dénes gróf uradalomban a pénztárosi állást. Ez állásában támadta meg a gyógyíthatatlan betegség, melyből hosszas szenvedés után a halál váltotta meg. — Tíz évig tartó rimaszombati működése az itteni ifjuság körében emlékezetes marad. Egyenes jellemű, szókimondó ember volt, ki családot nem alapított, mert támogatást igénylő testvérei képtelnek az ő családját, de azokon kívül, kikhez vérbeli kötelek csatolta, barátai körében kereste és találta meg azt az őszinte vonalmat, melyre a család nélküli léleknek az élet küzdelmeiben szüksége van. Szerette a vidám s ifjú örömeinek hódoló társaságot. Ő alapította meg Rimaszombatan az első Kossuth-asztaltársaságot, melynek jövedelméből a szegénysorsu helybeli tanulók több éven keresztül nagyobb összegű ösztöndíjakat kaptak. Aktív politikát állásánál fogva nem folytathatott, de függetlenségi elveit nyíltan bevallotta, képviselő választások alkalmával mindig az ellenzékkel szavazott, október 6-át és március 15-ikét nemzeti ünnepnapoknak tekintette, s Kossuth halálakor hivatalos helyisége fölé kitzítte a gyászlobogót, — mindezek olyan tények, melyek érdekes világot vetnek jellemére. Nagy felöllességgel járó hivatalát lelkiismeretes pontossággal vezette. Itteni barátai s egykori hivataltársai, kik haláláról elkésve értesülhettek, csak egy mély sóhajtást küldhetnek a korán elhunyt jó barát sirja felé, míg szívükben az emlékezés virágaiból font koszorút ápolják.

Tompa siremlékének megkoszoruzása.

Az ózdi gyártelep tisztviselői és munkásai f. hó 9-én Hanvára rándultak ki s ott megyénk hallhatatlan emlékü dalnokának *Tompa Mihály*-nak siremlékét megkoszoruzták. Az ózdiak e kegyeletet ténye ünnepé tette, kétszeres ünnepé a hanvaiakra nézve a vasárnapot. A kirándulókat Tomory Pál, hanvai helyettes-lelkész fogadta. A kegyelet koszoruját Ósváth Zoltán ózdi misszionárius ref. lelkész gyönyörű beszéd kíséretében helyezte a siremlékre. Utánna egy gyári munkás Tompának egyik alkalmi költeményét szavalta el nagy hatással. Majd ismét egy gyári munkás emelte fel szavát s a nagy költő sirjánál tett szent fogadást a derék munkások nevében, hogy a szocializmus reájok hatást soha sem fog gyakorolni s a hazának hű fia lesznek annak jó és baltorsa között egyaránt. A szép ünnepély a Hymussal vette kezdetét s a Szózatot nyert befejezést, melyet a gyári dalegyet zenekar kísérete mellett művésziesen adott elő. Dicséret a derék ózdiaknak, kik hazafiságuknak ily szép jelét adva, kegyelettel zárandokoltak annak sirjához, ki életében egy egész nemzeté volt, de halála után megyénk adott neki pihenő helyet ott a Sajó parton, melynek vidékét oly sokszor megénekelte búbjós, ragyogó költészetében.

Névmagyarosítás Friedmann Berta (Rebeka)

helybeli lakos, a városi fürdő bérlője vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „Fenyvesi“-re magyarosította.

A pelsüci hülyék ápoló-intézetének tulajdonosa:

Blum Rezső intézete támogatását kérte a törvényhatóságtól akkék, hogy valamely alaphól 10000 frtos költséont szavazzanak meg. A közgyűlés az áll. választmány javaslata alapján, tekintetbe véve a nemes emberbarátai czélt, melyet az intézet szolgál, az erkölcsi támogatáson kívül a megyei kórház alaphól 4¹/₂ %-os s telek-könyvi betáblázás után első helyen biztosított 5000 frtos költséont engedélyezett.

A városi adóhivatalnál több szabálytalanságnak jötték nyomára s a pénzügyigazgatóság Székely Gyula számtisztet és Kapor Jánost a vizsgálat megejtésére kiküldte.

Ennek során csakugyan napfényre jöttek a rendtelenségek, hiányos elkönyvelés stb. stb. Ugy halljuk azonban, hogy a kár legnagyobb része már megtértült. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy ez ügyben fegyelmi vizsgálat egyáltalán nem indított, s hogy Beregszásy Béla aladósdedd eddig viselt állásáról lemondott. A tanács a lemondást elfogadta.

Uj dalárda.

Az ujtalálvölgyi állami tanító, Blazsek Lajos az ottani üvegyár különböző nemzetiségű munkásai körében dalárdát alakított, hol kizárólag csak magyar dalokat tanulnak. Örömmel üdvözljük az új együletet, mert tudjuk, hogy a dal az, mi leghamarább az emberek szívéhez férközven, s annak nemzeti érzületére betolyással bír.

Érdekes törvényszéki eset

napokban a bíróságot, Antalfalán özv. Weingrin Mártonnéra két ellensége este ráört. Az asszony a betörők elől a kúrtóba menekült, ezek azonban lábánál fogva lehuzták, s jól eldöngették. Aztán elmentek. Harmadnapra az asszony kis gyermekének a siránkozása a járó-kelők figyelmét felhívta, s mikor bementek a gyermek mellett a földön halva találták Weingrinmet, kit állítólag eskörös göresök leptek meg azelőtt is. Az eset törvényszéki vizsgálat tárgya lett, s dr. Szabó Károly városi orvos és dr. Honóczy Gyula kokovai kórhosv törvényszékieleg felbonozolták a hullát. Olyan külérőszaknak azonban, mely halált okozhatott volna, nyomát nem találták. A halál oka fuladás volt. A vizsgálatot az ügyben folytatják.

Uj vasuti hid a Rimán.

A Jánosi melletti Rima-ágon tegnap tolatta be a helybeli osztálymérnökség az új vas-szerkezetet, mely a régi fa szerkezet mellett épült. Tegnap délelőtt kezdtek a fa-szerkezetet szétszedni és estére a vas-szerkezet már helyére volt tova.

Öngyilkossági kísérlet.

A helybeli Kosiner-féle „Vadász-kürt“ szállodában f. hó 25-ikén Bakos Julia kávéseleány öngyilkossági szándékából gyufaoldatot ivott — minden komolyabb következmény nélkül. „Szerelmi bánat“ miatt akart megválni az élettől. Beszállították a közkórházba, hol már egészen jól érzi magát.

Anyagok szállítása.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége pályázatot hirdet különféle anyagok, u. m. agyagok, homok, mész, téglá, eserép, kavics, kövek, fagygyu-gyertya, szappan, vaskálya és takaréktűhely alkatrészek, ezövekek s faszékők, fanyelek, nád, nádszövet, növény esemeték és magvak stb. szállítására. Az ajánlatok október hó 31-ig nyujtandók be a miskolci üzletvezetőséghez.

Az öngyilkos adóhivatalnok: *Leγγελ* La-jos tornallyai lakos — kiről megírtuk, hogy öngyilkos-sági szándékából mellbe lötte magát — valamivel könnyebben van. A golyót az orvosok eltávolították, s a sérülést e napokban beszállították a helybeli kórházba. Itt azonban nem volt maradása, s két nap múlva hazavitte édes anyja.

Birtok-változások. *Dapsy* Viktor dubicsányi birtokát 167,500 forintért megvette *Bartal* Ödön budapesti lakos. *Stelkorits* László felső- és alsóhangonyi birtokát *Szilágyi* József és László hangonyi gazdaemberek vásárolták meg.

Elszámolás Nevek említése nélkül is tudatik, hogy legjobbaink között egy grófi pár, állandóan páratlan áldozatokat tesz le a közjó oltárára, mintán rangjából sok felesleges nyugót eldobván, magát oly függetlenné tette, a mennyire mások családdal stb. képtelenek. Az adakozók Gömörben, önézetüket sértő támogatásokban részesítettén, végre engem, kit az adakozások közvetítésével megbízni kegyeskedtek: — az adakozások e vidéki rovatának abbahagyására utasítottak. Ez válaszom sokaknak a megjében, a kik az utó-ó időben engem is okolva, kérelmeik dolgában hiába reménykedtek; a többi kérdésekre, a melyek feltételezik, hogy itt valami különös történt, és mi történt? hogyan történt? — csak arra válaszolhatok a mit tisztán látok. Azt, hogy itt tisztességes emberek között olyasmi történt, a minek nem kellett volna. A bűnök egyik osztályozása azt égbe kiáltónak nevezi, mert nyomorékok, árvák, özvegyek megfosztatták a nekik szánt betevő falattól, egyházak, intézetek attól a mit a többiek kaptak. Az öszlegek ismeretese. Előre láthatott e következés, megakadályozására én a közönséghez is fordulva, mert az ő ügye, a lehető megtehető; de csak személyekkel számító Rechthab erejével találkozván, az ügynek bukni kellett. Eleget hallottam arról: ki hogyan intézi a sértéseket, és kellemetlenségeket? ez azonban nem reám tartozik. — mert csak saját köröm tisztességéről felelhetek, felelek is. E körnek, az uradalmi tiszták karnak is jutott az izetlenkedésből annyit, hogy az uradalom és emporiuma közötti tisztességes módus vivendőről beszélni ne lehessen; és kijutott akkor, mikor a birtokos távolléte, és a külön fejezetre tartozó korábbi birtokkezelés a közfigyelmet különben is rájok irányította. És ezek az urak tettek is valamit; olyfélt, hogy most eredményekről és elismerésről diskurálnak, ha jól vagyok értesülve. Ennyiben megfelelően arra: mi történt? de ki tette? hogyan? miért? abba nem bocsátkozom; mert engem nem a felelet, hanem a kérdés illetne meg, ha annyi sok szegény emberen, (a kinek volt tetemes segítsége, adták is, kéretlenül is) — segítenék vele. No de a mi itt elesett talán megkapják mások. Sok seb saját másutt is; s én a nagy adományok jó de széptelen korszakáról azzal elszámolhatni vélek, hogy ha esetleg Gömör a halatlan jelzőkhöz jutott: én azon tapasztalathoz: tolle taentatum, et omnes homines quid sunt, nisi homines? *Hodiñka Mihály*. — Közöljük az uradalmi ügyész ez elszámolását azzal a megjegyzéssel, hogy ez ügyben véleményünket jövő számunkban mi is kifejezzük. A közlemények halmaza jelen számunkból kiszorította azt.

Vettük a következő sorokat: „A „Gömör-Kishont” mult heti számában „Panasz” ezimmel egy közlemény jelent meg. A panasz oda irányul, hogy az itteni nagytőzsde nyirkos helyisége káros hatással lévén a dohányárak szárazságára, ezt a fogyasztó közönség bánja meg. — Valóságilag azonban a közlemény elejétől-végig téves alapon épült fel és csupán annyi igaz belőle, hogy a pénzügyvizsgátság egy helybeli kereskedő panasza folytán a helyiséget megvizsgáltatván, konstataáltott, hogy annak egy elenyésző kis része a szomszéd ház nyitott vízesatornája következtében nyirkos foltokat mutat, melyek azonban a dohányárak száraz voltára semmi tekintetben befolyással ninesennek. Még csak annak a megemlítése mellett, hogy a panaszt tevő helybeli kereskedő egy beadványában a nagytőzsde bérletére pályázik, a panaszos közlemény egyszerű czáfolatúal legyen szabad arra hivatkoznom, hogy a nagytőzsdet már 25 év óta kezelem közmegelegedésre és ugyancsak közmegelegedésre már 12 év óta a panaszolt helyiségben.” — A hozzáuk küldött panasznak helyt adtunk, s most közöljük a czáfolatot is azzal a megjegyzéssel, hogy közleményünkkel jogosulatlan aspirációknak szolgálni nem kívántunk, — s hogy általában a dohány nagytőzsde birtokosa ellen kifogást nem tehetünk, nem is teszünk, az azonban tény, hogy a közönség a dohány- és szivarárak nedves volta miatt bizony ismételt panaszokot, — s hogy ezen a helyzeten — nem a tőzsdés személye, hanem a tőzsdé-helyiség változtatásával gondoskodni kell, az bizonyos.

A rimaszombati iparostanoncz-iskolai felügyelő bizottság folyó évi szept. 28-án tartott gyűlésében elhatározta, hogy az iparosságok téli szakrajztanfolyamát ez évbe is szervezni fogja.

A tanfolyam ezéjja: az iparostanoncz-iskolában tanultak kibővítése, továbbfejlesztése és ugy a szabad kézi, mint a mértani és szakrajzban a szakszerű kiképzés alapjának megvetése; mint ilyen tehát, az önképzésnek egyik első és jelentékeny forrása.

Tanfolyamok: szabadkézi, mértani, és ipari szakrajz, ipari számvetés és fogalmazás. — A tanfolyam tandíjmentes, azonban író- és rajzszerkeért, nemkülönben a tanfolyam tulajdonát képező felszerelések használatáért a tanulók 2 frtot fizetnek fejenként.

A beiratások október hó utolsó és november hó első vasárnapján d. e. 9—10 és d. u. 2—3 óráig eszközöltetnek a helybeli községi elemi leányiskola helyiségében (Kaszárnyaépület, földszint jobbra 29. ajtó.) A tanítás ugyanott f. évi november hó első vasárnapján veszi kezdetét s tart 1899. évi április utolsó vasárnapjáig, vasárnaponként d. e. 9—11-ik d. u. 2—4 ig.

A tanítás rajz és írásbeli eredményéből az iparostanoncziskolai évrő vizsga alkalmával kiállítás fog rendeztetni.

Midőn a fentieket ezuton is közzé teszem, minden tanuló vágyó iparos ifjút felhivok a tanfolyam látogatására. — Rimaszombat, 1898. évi október hó 26.

Czikora István,

az iparos-segédék szakrajztanfolyamának vezetője.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabőr és vámentesen** valamint hához szállítva mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

Hirdetmény.

Van szeresem a n é közönségnek tisztelttel tudomására hozni, hogy Nógrád- és Gömörmegyében való kiterjedt ismeretességemnél fogva, a Losonczon már évek óta fennálló s jóhírnévnek örvendő

czipész-üzletnek

Rimaszombatban Jánosi-utca 26-ik szám alatt, Husek Ferencz-féle házban **fők-üzletet** rendeztem be. — Czipész-üzletemben állandóan raktáron tartok kül- és belföldi gyártmányu, finomán kidolgozott bőröket többféle színben, ugyszintén a színes bőrökhöz valódi **angol crém-festékek,** valamint a legújabb találmányu Pratt Fasteners-féle **fűzőszinórtartó,** melynek előnye abban áll, hogy a fűzőszinórt nem szükséges esomóra vagy esokorra kötni, hurok nem képződhetik, s menetközben a véletlen megoldozás pedig teljesen ki van zárva, nálam jutányos áron mindenkör kaphatók.

Egyidejűleg bátor vagyok szíves tudomására hozni, hogy **orthopédiai-czipők** elkészítésében a legnagyobb képzettséggel bírok s annak szállítására bármily alakban vállalkozom, ugyszintén vidéki megrendeléseknél egy használt lábbeli után bármily megrendelés a legpontosabban eszközölhető.

Midőn még pontos kiszolgálásról, valamint jutányos árszámításról előlegesen is biztosítom, legyen szabad üzletem irányában szíves érdeklődésért kérnem s magamat és üzletemet szíves pártfogásába ajánlva maradok

teljes tisztelttel
SCHNEIDER PÉTER.

Eladó kaptárak.

7 álló és 2 fekvő, országos egyleti kaptárban szakértő által nagy mézkészlettel kifizetően betelelt **méh 7 frtjával eladó özv. Záreszky Etelkánál Csetneken.** — Ugyanott mézszekrény, pergető, viaszkolvasztó s egyéb méhészeti eszközök jutányosan vehetők.

Hirdetmény.

3740. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **a magy. kir. államkincstár** végrehajthatónak **Kovács Mihály** guszonai lakos végrehajtást szenvedő elleni 45 frt 27 krt. tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §-a s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Guszóna községben fekvő, s a guszonai 126. szíjkönyvben A. 1—2. sorszám alatt foglalt 65., 79., 80. és 81. hrszámú ingatlanokból Kovács Mihály B. 1. alatti 1/2-ed résznyi birtokilletőségére a 400 forintban ezennel megállapított kikialtási beesár mellett elrendelte, annak megtartására határnapul **1898. évi december hó 12-ik** napjának d. e. 10 óráját Guszónán a község házában tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok a beesáron alól is el fognak adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10 %-át, azaz 40 frt — krt készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1898. évi szeptember hó 5-én.

Vozáry, kir. tszéki bíró

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox valódi sodingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva Tiszta és kényelmes munka Bőrbetegségtől megment Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** esilagos aczából és a többi részei alpacceból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frint 2—26

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál
Budapest, V., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

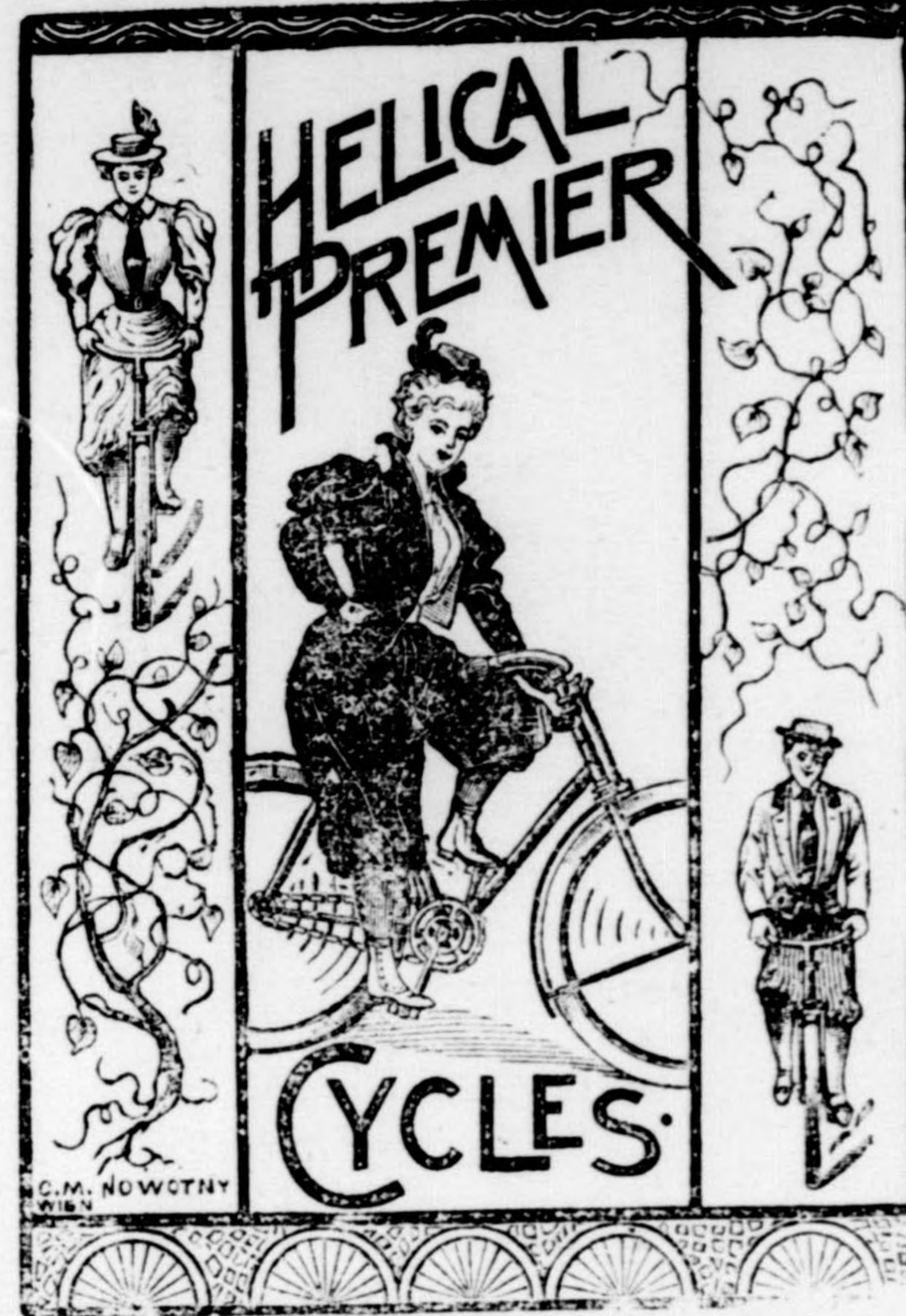
7—800 holdas birtok.

Kerestetik egy városhoz s vasúthoz nem messze fekvő **7—800 holdas birtok bérbe,** melyben legalább 350—400 hold jó minőségű szántóföld s megfelelő kaszáló van. — Czim a **kiadóhivatalban.**

3—3

Csermakk.

Bauman Zs. forró-encsi (Abaujmege) birtokosnak **sor t a i** (Borsodmege) erdején mintegy 120—150 darab sertésnek elegendő csermakk eladó. — Venni szándékozók forduljanak a tulajdonoshoz **Forró-Encsre.**

The Premier Cycle Co Ltd.

(Hillman, Herbert és Cooper.) 21—22

Gyárak: { **COVENTRY. EGER. DOOS.**
(Anglia) (Csehország) (b. Nürnberg)

Évi előállítás: 60,000 kerékpár.

Képes árjegyzék: ingyen és bérmentve.

Hirdetmény.

4123. sz. — A rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajthatónak **Paulovics János** nyustyai és **Dr. Cziner Miksa** ügyvéd, rimaszombati lakos által ügygondnokolt ismeretlen tartozkodásu **Paulovics Istvánnak,** néhai **Paulovics János** örökösai végrehajtást szenvedők elleni 280 forint tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, Nyustya községben fekvő s a nyustyai 81-ik sz. tjkvben A. 1—2. és 31. sorszám alatt foglalt 191—193., 218. és 2552. hrszámú ingatlanból még néhai Paulovics János nevén álló A. 1. alatti birtokilletőségére 185 frtban, a nyustyai 81. számú tjkönyvből időközben a nyustyai 419. sz. tjkvbe átvzetett, A. 1—26. sorszám alatt foglalt urbéri birtokból Hruska János, mint néhai Paulovics János jogutódja B. 3. alatti fele résznyi birtokilletőségére 450 frtban és a nyustyai 19. sz. tjkvben A. 1., 3—15. sorszám alatt foglalt közös ingatlanokból néh. Paulovics János B. 32. alatti birtokilletőségére 40 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrende s annak megtartására határnapul **1898. évi december hó 22-ik** napjának d. e. 10 óráját Nyustyan, a község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok beesáron aól is el fognak adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10%-át, azaz 18 frt 50 kr., 45 frt. 4 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1898. évi szeptember hó 16-án.

1—3

Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Kérje
The Continental
a Bodega Company

olághírű spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként

az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: **Budapest**

csakis: *W. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca-sarkán, a Gentry-Casinoval szemben.*